

عنوان مقاله:

تربیت و تعالی نفس انسان از دیدگاه ملاصدرا

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی و سومین همایش ملی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

خسرو مرادی کهواده - دانشجوی دکتری فلسفه و کلام اسلامی

رضا رسولی شریانی - عضو هیات علمی و استادیار دانشگاه پیام نور

مرضیه اخلاقی - عضو هیات علمی و دانشیار دانشگاه پیام نور

محمدعلی عباسیان چالشتی - عضو هیات علمی و دانشیار دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

ملاصدرا شناخت حقیقت انسان را به واسطه صفات، افعال و حالاتش میسر می داند. از نظر ملاصدرا وجود اصیل است، ولی وجود انسان از آن جهت که دایما در تکامل است از موجودات دیگر متفاوت است انسان بر اساس حرکت جوهری شایسته آن است که در مسیر اشتداد اتصالی هر لحظه از حدی به حد دیگر ارتقا یابد و به درجه عالیت از وجود نایل گردد، بدینگونه نفس به تدریج در دامن بدن به ظهور می رسد ولی همواره به درجات بالاتری از تجرد نایل می شود، به طوری که دیگر نمی توان آن را در سطح بدن و حالات بدنی قرارداد. انسان در وجود و بقای خویش نمی تواند به ذات خود اکتفا کند و از دیگران بی نیاز باشد. نفس، مادام که در مرتبه طبیعت قرار دارد، برای ادراک محسوسات نیازمند آلات و قوای گوناگون است. نفس در ابتدای پیدایش خود دارای یک وجود مادی است ولی در نهایت به مرحله تجرد عقلی می رسد. جسم حامل نفس نیست بلکه نفس حامل جسم است و آن را در جاده زندگی به همراه خود می برد. در انسان شناسی ملاصدرا معرفت و علم اصیل است ملاصدرا معرفت و حکمت را حقیقت آدمی می داند، نوع صور اخروی و ظهور افکار و اعمال انسان در عالم آخرت بر اعتقادات حق و باطل او و بر اخلاق نیک و بد او مترتب است.

کلمات کلیدی:

انسان شناسی، ملاصدرا، نفس انسان، استكمال وجودی، تربیت نفس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/680972>

